

Sygn. akt IV U 97/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania W. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 17 listopada 2014 r. (Nr(...))

w sprawie W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość kapitału początkowego

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że wysokość kapitału początkowego W. K. na dzień 01.01.1999 r. wynosi 195 761,94 (sto dziewięćdziesiąt pięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt jeden i 94/100) złotych.

Sygn. akt: IV U 97/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 17 listopada 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustalił kapitał początkowy W. K. na dzień 1 stycznia 1999r. na kwotę 181 771,48 złotych. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych ,tj. od 1 stycznia 1979r. do 31 grudnia 1988r. Obliczony na tej podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 135,26% (decyzja z 17 listopada 2014r. o ustaleniu kapitału początkowego wraz z załącznikiem w postaci obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru k.4-6 akt o ustalenie kapitału początkowego).

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie wysokości kapitału początkowego przy uwzględnieniu wynagrodzenia uzyskanego w 1989r. W uzasadnieniu stanowiska ubezpieczony wskazał, że pomijając powyższy rok organ rentowy obniżył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego o około 15%. Pominięcie 1989r. wynikało zaś z nieuwzględnienia przez organ rentowy zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 3 marca 2004r. obejmującego okres zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Spółce Akcyjnej w S. od 1 września 1989r. do 31 grudnia 1989r. (odwołanie wraz z załącznikami k.2-5 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została zgodnie z przepisami prawa, a zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 3 marca 2004r., na które powołuje się ubezpieczony, zawiera braki formalne, gdyż jest opatrzone tylko jedną pieczęcią służbową pracownika zakładu. Organ rentowy zwrócił się do pracodawcy o nadesłanie nowego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, ale okazało się, że zakład pracy nie istnieje, a właściciel nie żyje. Nie udało się również ustalić, czy w 1989r. od podanego w zaświadczeniu składnika „prowizja z zysku” były odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne. Dlatego wobec braku formalnego zaświadczenia Rp7 z 3 marca 2004r. oraz budzącej wątpliwości kwoty „prowizji z zysku” podanej w tym zaświadczeniu, organ rentowy za wskazany okres uwzględnił tylko kwotę 88 400 złotych (składnik stały), a do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych od 1 stycznia 1979r. do 31 grudnia 1988r. jako najkorzystniejszego (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.6-7 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 22 września 2014r. W. K. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o emeryturę (wniosek z o emeryturę z 22 września 2014r. - w aktach organu rentowego). W związku z tym decyzją z 17 stycznia 2014r. organ rentowy ustalił kapitał początkowy ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999r. na kwotę 181 771,48 złotych. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych ,tj. od 1 stycznia 1979r. do 31 grudnia 1988r. Obliczony na tej podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 135,26% (decyzja z 17 listopada 2014r. wraz z załącznikiem k.4-6 akt o ustalenie kapitału początkowego).

W okresie od 1 września 1989r. do 31 grudnia 1989r. ubezpieczony zatrudniony był w (...) Spółce Akcyjnej w S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku dyrektora Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego (...) w S. (świadcstwo pracy z 28 grudnia 1989r. k.20 akt emerytalnych). Zgodnie z umową o pracę z 1 września 1989r. ubezpieczony miał otrzymywać wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 22 100 złotych miesięcznie oraz prowizję w wysokości 20% z zysku (umowa o pracę z 1 września 1989r. k.3 akt sprawy). W okresie zatrudnienia w firmie (...) od 1 września 1989r. do 31 grudnia 1989r. ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie zasadnicze (składnik stały) w wysokości 88 400 złotych oraz prowizję z zysku (składnik zmienny) w wysokości 5 612 528 złotych. Łączna kwota wynagrodzenia we wskazanym okresie wyniosła 5 700 928 złotych (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 3 marca 2004r. oraz zaświadczenie o wynagrodzeniu z 2 stycznia 1990r. k.21-22 akt emerytalnych).

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego obliczony przy przyjęciu przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych obejmujących okres od 1 stycznia 1980r. do 31 grudnia 1989r. (w tym wynagrodzenie z (...) SA w wysokości 5 700 928 złotych) wynosi 150,36%, a obliczona przy przyjęciu tego wskaźnika wysokość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999r. wynosi 195 761,94 złotych (obliczenie wysokości kapitału początkowego i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z okresu 1980-1989 k.20-21 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. K. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.174 ust.3 w zw. z art.15 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) podstawę wymiaru kapitału początkowego stanowi przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999r. W myśl zaś §21 ust.1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. z 2011r. Nr 237, poz.1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do

ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Poza sporem pozostaje, że przedstawione przez ubezpieczonego zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 3 marca 2004r. dotyczące okresu zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Spółce Akcyjnej w S. zostało podpisane tylko przez jedną osobę ,tj. prezesa zarządu pozwanej. Nie zostało zaś podpisane przez przedstawiciela komórki finansowej albo innego upoważnionego pracownika (zaświadczenie k.21 akt emerytalnych). Poza sporem pozostaje również, że aktualnie, wobec tego, że spółka już nie istnieje nie ma możliwości uzupełnienia tego braku. Okoliczność ta nie uzasadniała jednak, jak to uczynił organ rentowy, automatycznego „odrzućcia” powyższego dowodu tym bardziej, że niektóre informacje zawarte w w/w zaświadczeniu ,tj. w zakresie stałych składników wynagrodzenia, nie zostały przez organ rentowy zakwestionowane. Wskazał natomiast na wątpliwości co do zmiennych składników wynagrodzenia (prowizji z zysku) podnosząc, że nie ma pewności, czy od składnika tego odprowadzone były zostały składki na ubezpieczenie społeczne. W ocenie Sądu takie niekonsekwentne działanie organu rentowego nie zasługuje na uwzględnienie. Nie można bowiem wybiórczo uznawać, że pewne zapisy w dokumencie są wiarygodne, a inne nie. Niezależnie od powyższego wskazać należy, że obok zaświadczenia Rp7 z 3 marca 2004r. ubezpieczony złożył do akt emerytalnych świadectwo pracy z 28 grudnia 1989r. oraz zaświadczenie o zatrudnieniu z 2 stycznia 1990r. (k.20 i 22 akt emerytalnych). W obu tych dokumentach, wystawionych na koniec pracy ubezpieczonego, pracodawca wskazał wysokość średniego miesięcznego wynagrodzenia uzyskanego przez ubezpieczonego. Suma wskazanych tam kwot pomnożona przez 4 (ilość miesięcy pracy) odpowiada łącznej kwocie wynagrodzenia wykazanej w zaświadczeniu Rp7 z 3 marca 2004r. Mając na uwadze powyższe Sąd zlecił organowi rentowemu wyliczenie wysokości kapitału początkowego ubezpieczonego przy uwzględnieniu podstawy wymiaru składek za 1989r., w tym uzyskanego w zakresie zatrudnienia w (...) SA zarówno w ramach stałych, jak i zmiennych składników. Wyliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 150,36%, a obliczona przy przyjęciu tego wskaźnika wysokość kapitału początkowego ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999r. wynosi 195 761,94 złotych (vide: ustalenia faktyczne).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.